

kelig fri Bevillinger. Naar man nemlig staar over for dem, hvor man er bunden ved bestaaende Love, som vi Socialdemokrater respektere lige saa fuldt som noget andet Parti, ja, jeg kan sige maaske mere end de fleste andre Partier, saa er Sagen den, at det er vanskeligt at foretage de Nedsættelser, som man ellers i Virkeligheden kunde ønske.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard). Han syntes meget vred over den Omtale, jeg havde givet de moderate, og vilde forsikre os om, at de moderate vare et levedygtigt Parti, som eksisterede endnu, og at de stode som et uafhængigt Parti. Ja, Uafhængigheden synes jeg nu ikke, det er værd at tale alt for meget om, thi naar vi se paa Finanslovsforslagets Ændringsforlagsliste, saa omfatter den 277 Nr., og der er ikke et eneste Punkt, hvor man kan finde de moderate, uden at de trasker i Hælene paa andre, paa Venstre, og derfor synes jeg ikke, at der er megen Grund til at prale af Uafhængigheden. Saa henviste det ærede Medlem til, at der var en Gang, det var vist i Fjor, da de havde haft et Særstandpunkt. Jeg kan ikke huske det, men det ærede Medlem kan naturligvis nemt huske det, thi naar man ellers aldrig har Særstandpunkter, saa husker man, naar man en Gang har det. Men nu er jeg kommen i Tanker om, hvad det var, det var Brændevinen. Det er altsaa det specielle for de moderate, det er deres Forhold lige over for Brændevinen. Men jeg tror, at dette Særstandpunkt have de vist inderlig fortrudt. Det minder mig om en Historie om en Officer, der fortalte, at han en Gang i sit Liv havde handlet efter Konduite, men aldrig var bleven skældt saadan ud som den Gang. Jeg tror, at det er gaaet de moderate paa samme Maade, dette ene Særstandpunkt har vakt saa megen Misfornøjelse, at det maaske mere end noget andet bliver en Pind til deres Ligkiste.

Dernæst kan jeg ikke andet end udtale en Tak til det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (K. Kristiansen) for den Tilslutning, som han paa en vis Maade ydede lige over for de Betragtninger, jeg havde fremsat. Det glædede mig at høre, at der dog er en Mand inden for Venstres store Parti, som har Mod til at yde sin Tilslutning paa visse Punkter til det Standpunkt, hvorpaa Socialdemokraterne staa, og derfor vil jeg takke ham for den Tilslutning, han ydede.

Dinesen: Et Par korte Bemærkninger til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) finder jeg at burde gøre. Det ærede Medlem mente, at det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og jeg i saa ganske væsentlig en Grad havde forsømt Forsvarets Interesser ved vor Stilling i Finansudvalget. Jeg kunde næsten ønske, at det havde været det ærede Medlem eller en af hans nærmeste Meningsfæller i almindelig politisk Opfattelse, der havde siddet der i Stedet for os. Jeg vil tillade mig at være af den Formening, at havde det været Tilfældet, at det var det ærede Medlem eller en ham mere nærstaaende, der havde siddet i Finansudvalget, vare de i Dag komne til at stemme over Indstillinger vedrørende Forsvarsvæsenet, der vare adskilligt magrere end de, vi nu komme til at stemme over, forudsat at det ærede Medlem havde talt i Finansudvalget i samme Tone som nu, hvori han har talt i Dag.

Jeg skal for øvrigt kun sige, at naar vi deltog i visse Indstillinger i Fjor, og naar vi ikke deltog i de samme Indstillinger i Aar, saa er det til Dels efter den Vejledning, den ærede Krigsminister gav os under Forhandlingen i Finansudvalget i Aar, idet der var Bevillinger, som han vel forsvarede — han sagde, de vare vigtige og nødvendige for Forsvarets Skyld, — men hvorom han udtalte, at naar han ikke kunde faa mere end et enkelt saadant mindre Beløb, saa spillede det en mindre Rolle, end om han kunde faa visse andre Ting, som han nærmere og stærkere fremhævede. Det har været til Dels bestemmende for os, og det ærede Medlem anviste selv paa enkelte Punkter, hvilke andre Grunde der havde bevæget os til vor Stilling, idet han nævnedes, at der f. Eks. paa enkelte Punkter havde været Bevillinger, der i det hele bleve nægtede i Fjor, men hvoraf vi i Aar fik en Del. Denne Del opnaaede vi ved at drøfte Sagen med Fler-tallet i Udvalget, og vi mente ikke, at der var nogen anden Vej at gaa.

Det forekommer mig i øvrigt, at det ærede Medlem var stærk i sine Angreb paa det høje Landsting. Det ærede Medlem nævnte meget rigtigt, at man her gentagende havde set Forslag opstillede, som Regeringen havde forsvaret, og Mindretallet her i Tinget ogsaa havde forsvaret, men at der intet var sket i Landstinget for at skaffe Regeringen de Bevillinger, den selv havde sat Pris paa. Landstinget havde vedtaget Finansloven saaledes, som